

Tháng Tư 1975-2016

Nguyễn Quý Đại

Tháng Tư về gợi cho người Việt nhớ lại biến cố lịch sử ngày 30.4.1975 cộng sản Bắc Việt đánh chiếm miền Nam, cộng sản gọi đó là ngày "giải phóng." Sài Gòn có lịch sử trên 300 năm đã bị đổi tên. Chiến tranh chấm dứt, Bắc Nam không còn ngăn cách, CSVN với âm mưu thâm độc bắt tất cả công chức, sĩ quan VNCH tập trung vào các trại tù, hàng triệu người dân miền Nam đã chịu nhiều đau khổ và mất mát... Họ chủ trương bần cùng hóa dân miền Nam trong các đợt: đánh tư sản, cải tạo công thương nghiệp, quốc hữu hoá các cơ sở xí nghiệp, hãng xưởng kỹ nghệ, tịch thu tài sản, cán bộ từ miền Bắc vào hay trong bụng ra cướp nhà đuổi người đi vùng kinh

tế mới, đổi tiền...

Nước Đức cũng thống nhất đất nước ngày 03 tháng 10 năm 1990. không xảy ra làn sóng người phải trốn chạy, công chức, quân đội, cảnh sát của DDR (Đông Đức) không bị tập trung vào trại tù „cải tạo“. Cũng trải qua việc đổi tiền, thời còn chia cách Đông Tây thì hối xuất được tính 1 DM (Tây Đức) đổi 10 Mark của DDR. (Đông Đức). Sau khi thống nhất thì đổi 1=1 để nâng cao đời sống kinh tế thấp kém, nghèo đói phía Đông Đức theo chủ nghĩa CS.

Sau 30/4/1975 CSVN đã có 3 lần đổi tiền mỗi lần đều có giới hạn khác nhau, tiền gởi trong Ngân hàng bị tịch thu, đổi theo quy định của từng gia đình, số tiền còn lại thành giấy vụn, nhiều người buồn lòng tự tử, vì tiền để dành nhiều năm làm bằng mồ hôi nước mắt bị cướp mất hết giá trị. Nhà cầm quyền mới muốn bần

Người miền Nam không bao giờ quên ngày 30.4.1975 ngày của thảm họa, của kinh hoàng khủng khiếp, đời sống sung túc của miền Nam không còn nữa, người miền Nam trở nên trắng tay, sống trong điều đứng và sợ hãi mất tự do. Nhiều gia đình giàu có trở thành nghèo đói phải bán đồ đạc trong nhà từ cái quạt máy, radio, đồng hồ, bàn ủi, máy may đến cả quần áo cũ... để sống qua ngày, phải xếp hàng để mua thực phẩm... Thanh niên phải đi thanh niên xung phong, làm nghĩa vụ quân sự tại chiến trường Campuchia.

Miền Nam tiêu điều xơ xác, Họ gọi là „cách mạng giải phóng“ nhưng giải phóng cho ai? CSVN sẵn sàng thủ tiêu, bỏ tù, trù dập...những ai không tuân phục họ. CS chủ trương khống chế xã hội bằng cách tạo sự nghi ngờ, mâu thuẫn giữa các thành phần dân chúng để sẵn sàng hại nhau, kể cả cha mẹ, vợ chồng, con cái trong gia đình, đời sống bị đe dọa rình rập,. Bà con, người hàng xóm không còn thân thiện như trước 75 mà tỏ ra dè dặt hơn. Bởi chủ nghĩa cộng sản thì ở đâu cũng vậy dạy con người gian dối, hận thù, chia rẽ, vị kỷ, vô cảm, gian dối với chính mình và với người, sống nặng tính cá nhân chủ nghĩa... Sau ngày „giải phóng,, tuổi trẻ miền Nam con cái của những gia đình làm việc cho chế độ VNCH bị phân biệt lý lịch thuộc thành phần „Mỹ Ngụy“ không có tương lai

*„Đôi dép râu giẫm nát đời son trẻ,
Mũ tai bèo che kín cả tương lai“*

Giải phóng miền Nam từ người xuống làm súc vật ăn bọ bọ thực phẩm của ngựa. Từ đó gây nên làn sóng người liều mình vượt biên bất chấp hiểm nguy miễn sao thoát ách độc tài cộng sản, may mắn vượt thoát đến được bến bờ tự do (theo ước tính của văn phòng Cao Ủy Tỵ Nạn hơn 1/2 đã chết trên biển hay trong núi rừng đường bộ từ Campuchia sang Thái Lan).

Hàng năm 30 tháng 4 có “triệu người vui, triệu người buồn” (1) trong nước nhà cầm quyền CSVN tổ chức diễn hành, kỷ niệm chào mừng chiến thắng, trên khắp mọi nẻo đường VN chỉ thấy màu đỏ của khẩu hiệu, cờ đỏ sao vàng, búa liềm. „Tôi bước đi- không thấy phố - không thấy nhà- Chỉ thấy mưa sa- trên màu cờ đỏ“ (2) Nặng phần trình diễn tuyên truyền láo khoét, đọc diễn văn, không thiếu phần chống Mỹ cứu nước, nhưng con cái họ đều gởi sang Mỹ học, mua nhà, mua xe hưởng thụ. Họ tổ chức gán huy chương thăng thưởng cho nhau để được vinh thân phì da, các bà được phong là „Mẹ VN Anh Hùng“, thì được ăn bánh vẽ, được gán huy chương, bằng khen thưởng, loại đó bán không ai mua, đời sống của họ vẫn nghèo đói, cơ cực .

Người Việt tỵ nạn CS khắp nơi trên thế giới gọi ngày 30.4.1975 NGÀY QUỐC HẠN... Chúng ta từng trải qua thời kỳ đó là một bài học cho bản thân, không mặc cảm của người thua trận, không quên những năm tháng bị tập trung cải tạo, đói khổ. Tôi vượt biển may mắn đến bến bờ tự do, bỏ lại hận thù trôi theo sóng biển. Chúng tôi tham khảo tài liệu cũng như bản thân là nạn nhân, viết không phải khơi dậy lòng thù hận, mà để cho các thế hệ con cháu có thể hiểu đúng đắn về lịch sử Việt Nam bị CSVN bưng bít, bóp méo nhằm tuyên truyền và đánh bóng chế độ độc tài. Nhiều tác giả trong và ngoài nước là sử gia, nhà văn,

nhà thơ, họa sĩ, nhiếp ảnh gia, ca nhạc sĩ đã viết về nỗi đau thân phận người VN cũng như vận mệnh đất nước sau năm 1975, nhiều đề tài vô cùng phong phú, giá trị đóng góp cho kho tàng văn học sử cận đại, về chiến tranh Việt Nam (cuộc chiến Quốc - Cộng) nhiều tài liệu từ Nga, Mỹ, Pháp... đã được giải mật, cộng sản Hà Nội phát động, tiến hành đánh miền Nam từ năm 1954 đến 1975 là công cụ của CS quốc tế được Nga Tàu khối CS Đông Âu giúp vũ khí, cho vay nợ đánh chiếm miền Nam, chứng minh qua lời tuyên bố của cố Tổng bí thư Lê Duẩn "Ta đánh Mỹ là đánh cả cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc, cho các nước xã hội chủ nghĩa..."

Hàng năm ở hải ngoại Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản, là những người đã bị đày ải trong ngục tù cộng sản, mất mát người thân liêu chết vượt biển bỏ nước ra đi tìm tự do với đôi bàn tay trắng. Nỗi đau đó không bao giờ lãng quên bởi vậy nơi nào có người Việt tỵ nạn CS đều tổ chức biểu tình đòi hỏi nhân quyền cho VN. Dù đường xá xa xôi thời tiết lạnh như ở Đức, nhiều người cao tuổi lãnh tiền già, có tinh thần rất cao, tự nguyện không ai bắt buộc, họ bỏ tiền túi mua ticket tàu lửa, xe bus hay chung tiền xăng với người có xe cùng đi biểu tình ở Frankfurt hay Berlin, chúng ta phải khâm phục tinh thần và lòng yêu nước của họ

Đã 41 năm qua có biết bao biến đổi thăng trầm cho đất nước và dân tộc Việt, nhà cầm quyền CS độc tài cai trị, sát máu và phi dân tộc. Bán nước cho Trung cộng (3). Đà Nẵng có rown Club International Hotel chỉ dành riêng cho người Hoa (Trung cộng) có những cửa hàng sử dụng bảng hiệu viết bằng tiếng Hán mọc lên khắp nơi do hệ lụy từ các dự án đầu tư mà Tàu cộng làm chủ, Trung cộng chủ trương từ từ đồng hoá người Việt, khuyến khích đàn ông lấy vợ Việt Nam, để giải quyết nạn trai thừa gái thiếu, lấy vợ Việt được ở lại Việt Nam, mua đất kinh doanh làm kinh tế cho đảng CS Bắc Kinh, nắm kinh tế khuynh đảo thị trường... cho nhập các chất hoá học làm gia vị thực phẩm độc hại, người Việt thiếu ý thức ham lời xử dụng để đầu độc giết dần mòn người Việt với nhau... Những nơi trọng yếu về quân sự, kinh tế đều có các công ty của người Tàu khai thác, dưới hình thức nhờ „trúng thầu“ xét lại đảng CSVN bán, dâng cho Tàu để vinh thân phì gia.

Người Việt trên đất nước Việt Nam mất dần chủ quyền, trong đất liền thì mất đất, mất rừng, ngoài biển thì mất đảo... Môi trường sống bị ô nhiễm như trường hợp xảy ra khu công nghiệp Vũng Áng xả chất độc xuống biển làm cá chết theo báo VietnamNet ngày 21/4 dẫn lời ông Phạm Khánh Ly, Vụ phó Vụ Nuôi trồng thủy sản, Bộ Nông nghiệp & Phát triển Nông thôn, cho hay: "Đoàn công tác không vào kiểm tra tại khu công nghiệp Vũng Áng được vì đây là có yếu tố nước ngoài, đoàn không có thẩm quyền, chức năng kiểm tra tại khu vực này". Phải chăng, chúng ta đã mất "chủ quyền" ngay trên chính lãnh thổ Việt Nam? Báo lẽ phải cũng đăng tin ông Nguyễn Phú Trọng có đến Vũng Áng nhưng không nhắc tới vụ cá chết ngoài biển hay ông lú lẫn hơn?

Nhìn lại 41 năm qua nhờ thống nhất đất nước, dân miền Bắc thật sự được giải phóng, sau ngày 30.4.1975 người từ ngoài Bắc tiếp tục di cư vào Nam, người dân miền Nam có ai ra miền Bắc lập nghiệp? ngày nay lại tiếp tục phong trào người giàu từ Bắc tới Nam đều muốn rời bỏ Việt Nam, qua con đường du học, lao động, đầu tư để ra nước ngoài sinh sống. Đây là bằng chứng lý tưởng của người Quốc gia yêu tự do, dân chủ càng ngày càng sáng hơn. Tương lai đất nước Việt Nam đi về đâu? phải do người dân trong nước chọn lựa giữa tự do và độc tài.

Nguyễn Quý Đại

chú thích để độc giả đọc thêm :

- 1/ Cố thủ tướng Võ Văn Kiệt lúc về hưu hết quyền lực ông đã nói như vậy
- 2/Nhất định thắng của Trần Dần

3/Hội nghị Thành Đô là cuộc hội nghị thượng đỉnh Việt-Trung trong hai ngày 3-4 Tháng 9, 1990, tại Thành Đô, thủ phủ tỉnh Tứ Xuyên giữa lãnh đạo cao cấp nhất hai đảng Cộng sản Việt Nam - Trung Quốc. Cuộc họp mặt này nhằm mục đích bình thường hóa quan hệ giữa hai nước và hai đảng. Theo công luận là Hội nghị Thành Đô có những cam kết tổn hại đến chủ quyền đất nước (bán nước) cho đến nay, nội dung và các thỏa thuận trong cuộc họp của đôi bên vẫn còn trong bí mật chưa được công bố.

Tháng Tư nỗi buồn còn đó

https://www.youtube.com/watch?v=PhCFjB_K_BE&feature=youtu.be

Trích tài liệu đọc thêm

Lần 1: vào ngày 22.9.1975 thực hiện với tỷ giá 1 đồng tiền Hồ ăn 500 đồng VN CH, nhưng mỗi gia đình miền Nam chỉ được đổi 100.000 đồng VNCH để có 200 đồng tiền Hồ. 500 Đồng VNCH lúc đó bằng 1 USD.

Lần 2: vào ngày 25/4/1978 đổi tỷ giá tương đương 1 đồng mới in ăn 1 đồng Hồ cũ, nhưng mỗi người dân chỉ được đổi 100 đồng với gia đình 2 người. Còn gia đình 3 người trở lên thì người thứ 3 chỉ được đổi 50 đồng. Tối đa, mỗi gia đình chỉ đổi được 500 tiền mới.

Tờ 1 Đồng Ngân Hàng Nhà Nước VN.
Tiền mới để cho ngày 25/4/1978

Lần 3: vào ngày 14.9.1985
Lần này mỗi đồng tiền mới ăn 10 đồng cũ, mỗi gia đình chỉ được đổi 2.000 đồng cũ lấy 200 đồng mới. Tiền đổi lần thứ 3 nay không còn dùng nữa vì đã thay thế bằng tiền nhựa Polymer

Sau 3 lần đổi tiền ở miền Nam có 4 câu thơ ai cũng biết:

*"Máu rợn mùi tanh, cuộc đời
Ba lần cướp trắng lúc lên ngôi
Miền Nam "ruột thịt" âm thầm hiểu:
Cách mạng là đây: bọn giết người!"*

I. ĐÁNH TƯ SẢN

ĐÁNH TƯ SẢN cũng là một sự kiện chấn động lịch sử Việt Nam ngang hàng sự kiện THUYỀN NHÂN VIỆT NAM và chỉ xảy ra sau ngày 30 tháng Tư năm 1975.

Sự kiện ĐÁNH TƯ SẢN do Hà Nội thực hiện đối với người dân miền Nam Việt Nam theo Quyết Định mang số 111/CP vào ngày tháng 4 năm 1977 do Phạm Hùng ký chỉ đặc biệt nhằm vào việc tịch thu nhà cửa đất đai của nhân dân miền Nam

Các đợt ĐÁNH TƯ SẢN đối với người dân miền Nam được Hà Nội cho ký số X1, X2 và X3.

Đợt X1 được bắt đầu vào sáng ngày 11 tháng Chín năm 1975 xảy ra khắp 17 tỉnh thành miền Nam và thành phố Sài Gòn. Đợt này chủ yếu nhắm vào nhà cửa các cư dân thành thị, tịch thu nhà và cưỡng bức toàn bộ những nạn nhân phải đi về vùng Kinh Tế Mới sống. Đợt X1 này tập trung vào những người dân Việt gốc Hoa vốn đã di dân vào miền Nam Việt Nam từ cuối triều Minh, đầu triều nhà Thanh, sanh sống thanh công tại miền Nam ngót nghét hơn 200 năm.

Đợt X2 được Hà Nội tiến hành từ tháng Ba năm 1978 và được kéo dài cho đến sau Đổi Mới, tức là khoảng năm 1990 thì mới chấm dứt. Đợt này chủ yếu nhắm vào tư thương, tiểu tư sản, các thành phần sản xuất nhỏ vốn rất đa dạng và phồn thịnh trong nền kinh tế tự do do chính phủ Việt Nam Cộng Hòa khuyến khích hậu thuẫn cho quốc dân từ bấy lâu.

Nền công nghiệp nhẹ, sản xuất đồ sài gia dụng trong nhà của Việt Nam đã hoàn toàn chính thức bị phá hủy. Người dân Việt Nam sẽ không còn thấy các sản phẩm tự hào của dân tộc như nồi nhôm hiệu Ba Cây Dừa, xà-bông (savon) hiệu cô Ba, xe hơi hiệu La Dalat, hiệu đèn trang trí Nguyễn Văn Mạnh, ...etc....

Không những thế, các nhà máy nhỏ sản xuất nhu yếu phẩm như đường, bột giặt, giấy, ...etc cũng bị tê liệt vì chủ nhân bị quốc hữu hóa.

Riêng tại Sài Gòn, thì báo Tuổi Trẻ đã phải thừa nhận là đã có trên 10000 tiệm bán bị đóng chỉ qua một đêm, khiến một viên thuốc trụ sinh cũng không có mà mua, mà dùng. Nhà sách Khai Trí lừng lẫy, biểu tượng của cả Sài Gòn cũng bị báo đài tại Sài Gòn lúc bấy giờ rêu rao là tư bản và cần phải tịch thu. Nhà sách Khai Trí vốn đã từ tâm giúp đỡ biết bao văn nghệ sĩ của miền Nam, âm thầm thực hiện đường lối khai dân trí của cụ Phan Châu Trinh cho dân tộc

Riêng về chỉ thị 43 của Bộ Chính Trị vào tháng Năm năm 1978 đã quốc hữu hóa toàn bộ đất đai của nông dân miền Nam vào tay nhà nước thông qua hình thức "Tập Đoàn Sản Xuất" dẫn đến nạn đói năm 1979 ngay liền sau đó vì lúa gạo và các sản phẩm nông nghiệp bị sút giảm toàn diện tại miền Nam. Tình trạng ở nông thôn miền Nam càng kinh khiếp và dữ dội hơn ở Sài Gòn dù không ồn ào bằng. Tổng số lúa mà nông dân miền Nam bị chở ra ngoài Bắc không thông qua quy chế thu mua được loan truyền là khoảng 4 triệu tấn gạo vào đầu năm 1978 trên đài phát thanh Hà Nội khi ca ngợi thành tích ĐÁNH TƯ SẢN của các đảng bộ địa phương miền Nam. Đương nhiên, con số chính thức được các nông dân kêu ca là lớn hơn nhiều.

Sang đến năm 1979, Võ Văn Kiệt đã phải loan báo thu mua lúa từ nông dân với giá cao gấp cả ngàn lần giá quy định của Nhà Nước (!) để cứu vãn tình thế bất mãn không còn dần được nữa từ nông dân miền Nam trước những đợt thu lúa từ năm 1977 trở đi.

Song song với chiến dịch X2 là chiến dịch X3 đặc biệt tập trung tại Sài Gòn. Sau chiến dịch X3, hàng ngàn gia đình cán bộ miền Bắc đã vào Sài Gòn sinh sống trong những ngôi nhà bị tịch thu. Theo thừa nhận ngắn ngủi từ báo SGGP và báo Công An khi bàn đến vấn đề trả lại nhà cho những "đối tượng" bị đánh tư sản oan ức vào tháng 9 năm 1989, ước tính lên đến khoảng 150 ngàn người thuộc gia đình cán bộ gốc miền Bắc vào Sài Gòn sinh sống trong những ngôi nhà bị tịch thu.

Đỗ Mười, sau này là Tổng Bí Thư Đảng, lúc bấy giờ thay thế ông Nguyễn Văn Linh làm trưởng ban cải tạo TW Vào ngày 16 tháng Hai năm 1976 là người chỉ huy trực tiếp đợt thực hiện này. Trong chiến dịch này, số lượng người Sài Gòn phải bị mất hết tài sản và bị cưỡng bức đi KINH TẾ MỚI là khoảng SÁU TRĂM NGÀN NGƯỜI, tạo ra một sự hoảng sợ hoang man chưa từng có trong lịch sử phát triển Sài Gòn qua các triều đại. Cuối đợt X3, ghi nhận của Hà Nội là có khoảng 950 ngàn người Sài Gòn bị cưỡng bức đi KINH TẾ MỚI, không hoàn thành chỉ tiêu đề ra là một triệu hai người!

Sức mạnh kinh tế Sài Gòn tự nhiên bị phá hoại đi đến kiệt quệ hoàn toàn sau chiến dịch X3 do Đỗ Mười trực tiếp chỉ huy. Hơn 14 NGÀN cơ sở tiểu thủ công nghiệp tại Sài Gòn rất cần cho nền kinh tế quốc dân, với khoảng 270 ngàn nhân công hoàn toàn bị trắng tay, đóng cửa với tổng số thiệt hại tài sản trước mắt lên đến gần chín đến hai mươi mốt tỷ Mỹ kim và tiến trình phát triển công nghệ của đất nước trong tự cường hoàn toàn KHÔNG CÒN HY VỌNG để phục hồi.

Riêng về tổng số vàng, nữ trang tịch thu từ tư bản ở miền Nam được các báo đài của Đảng thừa nhận lên đến 4000 lượng vàng- nhưng đây chỉ là con số tượng trưng tính riêng ở Sài Gòn từ tháng Năm năm 1977 qua tháng Hai năm 1978 mà thôi. Cả thảy trên dưới gần 35 ngàn lượng vàng, tính luôn cả nữ trang và kim cương thu trong những đợt ĐÁNH TƯ SẢN ở miền Nam.

Xin được ghi chú thêm là chỉ nội vụ Hà Nội tiến hành cho phép người Việt gốc Hoa ra đi bán chính thức nếu đóng khoảng 120 lượng vàng đã góp vào gần 10 ngàn lượng vàng tổng cộng. Trung bình, mỗi người dân miền Nam nằm trong đối tượng bị ĐÁNH TƯ SẢN mất trắng khoảng 9 lượng vàng không tính đất đai, nhà cửa, phụ tùng thiết bị, đồ cổ, và các tài sản khác. Trữ lượng vàng của toàn bộ người dân miền Nam có thể lên đến 250 ngàn lượng vàng tính đến năm 1975 nhưng đồng bào khôn khéo giấu đi và phản kháng cũng như đem theo khi di tản.

II. KINH TẾ MỚI:

Tất cả những ai tại Sài Gòn bị Sản Hà Nội tịch thu nhà, tài sản điều phải đi về vùng KINH TẾ MỚI, là những nơi mà cơ sở hạ tầng cho sinh hoạt chưa được xây dựng, trong đó có cả điện nước, trường học và bệnh xá. HƠN SÁU TRĂM NGÀN nạn nhân bị cưỡng bức qua đêm phải rời Sài Gòn để về những vùng KINH TẾ MỚI và bỏ lại hết toàn bộ tài sản của mình từ nhà ở, của cải, đồ đạc cho Đảng quản lý.

Chỉ tiêu đề ra là phải đưa cưỡng bức khoảng gần một triệu người Sài Gòn ra các Vùng KINH TẾ MỚI và buộc họ phải bỏ hết tài sản nhà cửa lại cho Hà Nội quản lý. Tổng kết từ các báo cáo thành tích cải tạo XHCN của Đảng, số người bị cưỡng bức đi Kinh Tế Mới từ Sài Gòn qua mười năm Quá Độ- ĐÁNH TƯ SẢN như sau:

THỜI KỲ	CHỈ TIÊU	KẾT QUẢ THỰC HIỆN	GHI CHÚ
1976-1979:	4 triệu người	1,5 triệu người	95% là từ Sài Gòn
1979 - 1984:	1 triệu người	1,3 triệu	50% là từ Sài Gòn

Khi đến vùng KINH TẾ MỚI để sống tham gia các tập đoàn sản xuất hay còn gọi tắt là Hợp Tác Xã, “thành quả lao động” của các nạn nhân này được phân phối chia ra như sau:

- 30% trả thuế
- 25% góp cho chính phủ theo giá thu mua của nhà nước;
- 15% trả lương cho cán bộ quản lý;
- 30% còn lại chia cho các thành viên tính theo số điểm thuế lao động

Như vậy là sản phẩm nông nghiệp từ các nông trường vùng Kinh tế Mới đã bị Đảng tịch thu hết 70 % và chỉ còn 30% là chia lại cho các thành viên, vốn là các nạn nhân bị tịch thu nhà cửa sống trong vùng Kinh Tế Mới.

Thế là cả triệu người dân Sài Gòn đột nhiên lâm vào cảnh đói kém trầm trọng như là đòn trả thù hữu hiệu của chế độ Hà Nội đối với những bị liệt vào thành phần không phải “Cách Mạng”, nguy quân nguy quyền và tiểu tư sản.

Ước tính có khoảng 300 ngàn trẻ em bị thất học vì sống ở các vùng Kinh Tế Mới này. Nhân dân miền Nam- cả triệu người đang sống sung túc bỗng lao vào chịu đói kém khổ sở chưa từng có. Nạn đói kém lan tràn khắp mọi nơi, mọi nhà trước thảm cảnh.

Hàng vạn người dân Sài Gòn đã phải bỏ trốn khỏi các vùng Kinh Tế Mới, đi ăn xin trên đường Về Sài Gòn, đói rách khổ sở. Đây là thời kỳ khốn khổ bi đát nhất trong lịch sử phát triển Sài Gòn.

III. Quyết Định 111/CP của Hà Nội về việc “Đánh tư sản ” ở miền Nam Việt Nam

Quyết định 111/CP của Hà Nội là một tài liệu chứng quan trọng. Quyết định này là nguồn gốc của mọi khổ đau, nghèo khó của người dân miền Nam Việt Nam sau ngày 30 tháng Tư năm 1975 và là lý do Việt Nam bị tụt hậu về mọi mặt, đứng hàng thứ ba nghèo nhất thế giới theo tuyên bố của Liên Hiệp Quốc vào năm 1985.

Xem Nguyên văn quyết định 111/CP:

Trích :

IV. ĐỐI VỚI NHÀ, ĐẤT CỦA CÁC TỔ CHỨC VÀ CÁ NHÂN THUỘC BỘ MÁY CAI TRỊ CỦA NGUY QUÂN NGUY QUYỀN VÀ ĐẢNG PHẢI PHẢN ĐỘNG

1. Mọi loại nhà cửa, đất đai trước ngày Giải phóng do chính quyền Mỹ nguy quân quản lý hoặc dành cho những tổ chức hay cá nhân, thuộc nguy quân nguy quyền và các tổ chức đảng phái phản động sử dụng, nay đều là tài sản công cộng, do Nhà nước trực tiếp quản lý.

2. Nhà cửa, đất đai của những người sau đây đều do Nhà nước trực tiếp quản lý:

- Sĩ quan nguy quân cấp từ thiếu tá trở lên.
- Sĩ quan cảnh sát từ cấp trung uý trở lên.
- Cán bộ thuộc bộ máy cai trị của nguy quyền đã giữ chức vụ, từ Chủ sự phòng cơ quan Trung ương, Ty phó, Quận phó trở lên.
- Các phần tử ác ôn, mật vụ, tình báo, chiêu hồi cố tình phản cách mạng.

Điều IV của QĐ 111/CP đã cho thấy rõ gia đình thân nhân của quân lực Việt Nam Cộng Hòa phải chịu mất nhà mất cửa rất thâm trọng. Mọi quy chụp là phản động hay Nguy quyền thì coi như là bị tịch thu nhà cửa.

Dòng chữ cuối cùng của khoản 2 điều IV của QĐ 111/CP có ghi rõ là nhà cửa đất đai của các thành phần sau đây bị tịch thu: “Các phần tử ác ôn, mật vụ, tình báo, chiêu hồi cố tình phản cách mạng.” Bởi không có định nghĩa rõ ràng thế nào là thành phần ác ôn nên các viên chức cán bộ Cộng Sản tha hồ kết tội thường dân vô tội vạ là thành phần ác ôn của “Nguy quyền” để tư lợi cướp bóc nhà cửa cho riêng mình, không cần tòa án nào xét xử cả. Ai ai cũng có thể là điệp viên CIA, hay là có lý lịch ba đời liên quan đến Nguy quân, và điều có tư tưởng phản động và cần phải tịch thu nhà cửa dựa trên điều khoản này của Q Đ 111/CP. Không khí hoảng sợ, đau thương oán hận lan tràn khắp cả miền Nam.

IV. Hậu quả ĐÁNH TƯ SẢN của Hà Nội:

Theo các chuyên gia của Liên Hiệp Quốc về kinh tế, Việt Nam tụt hậu hơn 50 năm về kinh tế vì các chính sách đánh tư sản này của Cộng Sản Hà Nội lên đầu người dân miền Nam. Việt Nam là quốc gia nghèo đứng hàng thứ ba trên thế giới vào năm 1985.

Cho đến giờ phút này, người dân Việt Nam vẫn chưa thực sự có quyền TU' HỮU mà chỉ có quyền SỬ DỤNG, nghĩa là thảm họa bị ĐÁNH TƯ SẢN trong quá khứ vẫn treo lơ lửng trên đầu người dân Việt Nam bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chiếu theo luật pháp hiện hành của Hà Nội.

Kinh tế của Việt Nam mãi đến năm 1997 mới thực sự khắc phục được một phần hậu quả của 10 năm Quá Độ, ĐÁNH TƯ SẢN do Hà Nội tiến hành từ năm 1976 đến năm 1987.

Từ năm 1987 đến năm 1997, Hoa Kỳ đã nhắm mắt làm ngơ cho những người Việt di tản hay Vượt Biên định cư tại Mỹ gửi tiền hàng ồ ạt về cứu đói thân nhân mình và vực dậy sự sinh động về kinh tế vốn có ngày nào của miền Nam. Tổng số ngoại tệ gửi về lên đến 8 đến 15 tỷ Mỹ kim mỗi năm trong suốt 10 năm đó.

Sang đến năm 1989, báo SGGP từ Sài Gòn chịu 90 % ngân sách của cả nước và bắt đầu tiến hành trả lại nhà cho một số nạn nhân bao năm trời khổ ải, cũng như bắt đầu bàn tới vấn đề cho phép các sĩ quan quân lực Việt Nam Cộng Hòa được bán nhà vốn hầu hết đã bị tịch thu nếu ra đi theo chương trình HO-Special Release Reeducation Center Detainee Resettlement Program (Chương trình tái định cư phóng thích đặc biệt tù nhân trung tâm cải tạo)

Chỉ số nghèo đói của Việt Nam đứng hàng thứ ba trên thế giới và chỉ mới có những tiến bộ cải thiện khi World Bank và USAID tăng tốc trợ giúp.

Mọi tài liệu, hình ảnh ca ngợi ĐÁNH TƯ SẢN từ các báo chí đài phát thanh của Đảng cũng bị dẹp dần đi. Hà Nội tới ngày nay vẫn chưa chính thức xin lỗi hai mươi một triệu người dân miền Nam về hành động này. Theo số liệu của Ngân hàng Thế giới (WB), thu nhập bình quân đầu người năm 2014 của Việt Nam là 2.052 USD, trong khi Singapore là 56.287 USD, Malaysia là 10.830 USD, Thái Lan là 5.561 USD và Indonesia là 3.515 USD.

TÚ HOA

Nguồn bài đăng

Tham khảo: Bên Thắng Cuộc: PHẦN I : MIỀN NAM / CHƯƠNG III : ĐÁNH TƯ SẢN (Huy Đức)